Sant Cugat acomiada El Mesón, un dels seus emblemes

Sant Cugat diu adéu a El Mesón aquest diumenge. L'emblemàtic restaurant de la plaça d'Octavià seguirà funcionant, però amb un altre nom, uns nous propietaris i una proposta gastronòmica diferent. El tancament d'El Mesón se suma a la llista d'establiments que han abaixat la persiana i que han estat testimoni del pas del temps a la ciutat. Cugat Mèdia fa un repàs als seus 57 anys d'història amb alguns dels seus protagonistes.

El Mesón va obrir portes l'any 1964, de la mà de Carmen Rojo i, com explica la seva germana Alícia, "d'amagat del seu marit", en Joan Servera. La Carmen, que treballava al bar de la seva sogra, va decidir emprendre el seu propi negoci i així és com va convertir un habitatge particular, que va llogar a una amiga seva, en El Mesón.

Gràcies a la seva ubicació privilegiada, la plaça d'Octavià, a poc a poc El Mesón es va anar convertint en un punt de trobada. L'escriptor Víctor Alexandre i l'arquitecte Carles Escudé eren dos dels seus clients habituals i detallen que era un lloc on hi havia "caliu" perquè anaves al Mesón i ja et trobaves amb algun amic o conegut amb qui parlar.

Si una cosa recorda la gent que anava a El Mesón entre els anys 60 i 80 són les tertúlies que s'hi formaven. A banda dels veïns habituals de Sant Cugat, el moviment d'alumnes i professors de la Facultat de Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona, aleshores ubicada al Monestir i a la Casa de Cultura, va convertir el Mesón en un espai cultural i literari de referència. L'Enric Sullà va ser un d'aquests alumnes i explica que, a falta d'una cafeteria al Monestir, El Mesón es va convertir "en el bar dels estudiants".

Qui també va arribar a Sant Cugat en aquella època va ser el poeta Gabriel Ferrater, qui exercia de professor de crítica literària a la facultat. La seva presència va convertir El Mesón en un restaurant "emblemàtic" i les seves tertúlies van suposar "un revulsiu" per a la vida cultural de la ciutat, assegura Joan Tres, president de l'Associació Gabriel Ferrater. Això, sumat al carisma de Carmen Rojo, a qui tothom recorda amb estima, van fer d'El Mesón una icona de la ciutat.

Joan Servera, en 'Juanitu', i aleshores marit de la Carme, va impulsar, a més, una escuderia: L'Escuderia El Mesón, que va formar part de la competició de motor Fórmula 1430 des del 1971 al 1976. El Mesón va competir durant cinc anys i va nodrir-se d'una generació de pilots locals que van competir en la Fórmula 1430, la categoria més important de l'època en l'automobilisme a nivell estatal. Joan Villadelprat va ser un dels seus pilots i remarca que la Carme i en Joan li van pagar "els pneumàtics i la inscripció" quan va començar a córrer.

El Mesón també ha estat testimoni del naixement d'entitats com el Club Tennis Natació Sant Cugat. Antoni Aguilera, expresident del club i un dels fundadors, recorda que aquell dia "es van reunir una cinquantena de persones i es va decidir fer el Club Natació Sant Cugat"

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/71373.html

Copyright 2024 Cugat.cat

L'any 2010 Xavier Vendrell va agafar les regnes del Mesón. Tot i les reformes i els canvis en la filosofia del local, per a molts, Vendrell va ser un digne successor de la tasca de la Carmen. De fet, la directora teatral Dolors Vilarasau lloa la "sensibilitat" de Vendrell per mantenir aquell esperit d'El Mesón dels anys 70 i 80.

El Mesón era per a molts santcugatencs un lloc on sentir-se "com a casa", un refugi, allà on eres escoltat, l'estona amb els amics, les nits que començaven amb un sopar i acabaven més tard del que tocava... El Mesón era, és i serà, patrimoni de la ciutat.

Alícia Rojo: Els sogres de la Carmen tenien un bar, i a la Carmen no li agradava gaire. Llavors va començar a mirar locals per posar ella una altra cosa. Una amiga seva tenia una casa nova per llogar i la Carmen la va anar a veure sense dir-li res al seu marit. Es van posar d'acord i va llogar la casa per fer un restaurant tipus ''mesón''.

Víctor Alexandre: Quan havies de quedar amb algú anaves al Mesó, era com un puntal. El fet que estigués al centre, en aquella època que els cotxes podien aparcar davant mateix; i el caliu que hi havia feien que t'hi trobessis bé.

Carles Escudé: Anaves al Mesón a l'hora que volies i sempre trobavés algú, sempre.

Joan Villadelprat: Al Mesón es va crear l'Escuderia El Mesón. Bàsicament, era un club de carreres amb una vintena o trentena d'inscrits. Quan jo també vaig decidir córrer la Carmen i el Juanito m'ho van pagar tot.

Enric Sullà: El Mesón es va convertir en un lloc on durant el dia anaven els estudiants i professors. I a les nits hi havia les tertúlies pròpies de Sant Cugat.

Joan Tres: Les tertúlies que en Gabriel Ferrater va fer al Mesón eren conegudes. Aquelles tertúlies van ser un revulsiu per la vida cultural de la ciutat i van convertir El Mesón en un restaurant emblemàtic.

Antoni Aguilera: Els primers records que tinc són del dia que es van ajuntar una sèrie de companys al Mesón per formar el Club Natació Sant Cugat. En aquesta reunió al Mesón hi va haver unes cinquanta o cinquanta-cinc persones i allà van decidir fundar el Club Natació Sant Cugat.

Dolors Vilarasau: Del Mesón, ara quan ja hi ha el Xavier Vendrell, vam fer un simulacre d'aquelles tertúlies tan famoses d'abans. Volíem aprofitar l'espai del Mesón i amb els Amics de Pedra i Sang vam crear les Tertúlies amb Amics ara fa 10 anys.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/71373.html

Copyright 2024 Cugat.cat